

אשית עצות בנפשי

שיחות ופנינים

ממורינו ראש

הישיבה שליט"א

ס"ז

שנה ב'

פרשת כי תצא

תשפ"ד

ליל שישי פרשת
ראה תשפ"ד

חיזוקים קצרים שנאמרו
לאחר שיעור הדף גמרא

אסיפת חיזוק למפוצים הכותבים
ומדפיסים ומסייעים

לשמיעת השיעורים
קול ברסלב: 079-70-400-66

- פנימו -

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: USHISEB@GMAIL.COM

ליל שישי פרשת ראה תשפ"ד

ש'כה למסייעים

דבר ראשון אני רוצה להודות לכולכם, על זה שנטלתם חלק בקמפיין השנתי למען המוסדות, וד' יעזור שבזכות זה שהתאמצתם לגייס כסף למוסד, ויצאתם מאיזור הנוחות שלכם, כל אחד בדרכו, יתן לכם ד' רב שפע, כי צדקה למוסדות כאן, זה טהור ונקי, כל כולו צדקה, כשיהודי נותן צדקה, הוא צריך זכות גדולה שהצדקה שיתן, תהיה באמת צדקה, חז"ל אומרים בבבא קמא, שירמיהו הנביא עבר צרות ויסורים מאנשי ענתות, וביקש ירמיהו מהקב"ה, שאף כשהם נותנים צדקה, יכשיל אותם בעניים שאינם מהוגנים, שהצדקה תגיע למקומות שזה לא באמת צדקה, אבל כאן הזוכה לסייע למוסד, זוכה לתת צדקה טהורה ונקיה, וזוכה שיש לו חלק במוסד המגלה את הקב"ה בעולם.

יומא דהילולא קדישא

היום בלילה כ"ו אב, הוא יומא דהילולא של הרה"ק מסאטמאר זי"ע, בדרך כלל כשמתאספים לדבר מצדיק, מדברים מהמופתים שעשה, אבל המופתים הגדולים של הצדיקים, זה המסירות נפש שלהם להחדיר את שמו של הקב"ה בעולם, להחדיר את דרך התורה לבני ישראל, הצדיק מסר את נפשו

כשהגיעו לאמריקה אחרי החורבן הנורא, ממש כמו שאומרים על רשב"י וטיהר את עיר טבריה', הגיע הצדיק וטיהר את אמריקה שבני ישראל יוכלו לחיות כאן, אנשים גרים כאן ולא יודעים בכלל שהיתה מלחמת עולם, ולא יודעים בכלל שלפני תשעים שנה לא היה שום סימן של יהדות, הכל נחרב, מסתכלים היום ורואים את כל היהדות וכל הקדושה, הכל מכוחו של אותו צדיק, מוהרא"ש כותב אין ספור פעמים ב'אשר בנחל', על הרה"ק מסאטמאר, לשונות מופלגים שלא רואים על אחרים, מוהרא"ש כותב שבלי הצדיק הזה, לא היו רואים בדור הזה יראי השם ואנשים כשרים.

קברי צדיקים

אנחנו גרים כאן בקריה, בגלילות הציון הקדוש שבקרית יואל, אשרי מי שזוכה ללכת לציון ביומא דהילולא, אפשר לפעול ישועות גדולות, ולא רק ביומא דהילולא, אפשר בכל ימות השנה ללכת, זה הרבה יותר קל לנסוע מקרית ברסלב לציון של הרה"ק מסאטמאר, מאשר לנסוע מוויליאמסבורג לבארא פארק עם כל הפקקים, יהודי צריך ישועה ורוצה להשיח את הלב להקב"ה, והולך לציון של צדיק, ושופך את לבו, הוא בוודאי יראה ישועות גדולות.

שיתפללו עוד תפילה, הם אומרים, ומה תגיד לי אחרי זה, להתפלל עוד תפילה? אבל כן, זה התשובה, כי כך מגלים לנו חז"ל במסכת ברכות [לב:]: התפלל אדם ולא נענה, יחזור ויתפלל, זו העצה היחידה שיש, קוה אל ד' חזק ויאמץ לבך, ושוב וקוה אל ד', צריך לחזור אל הקב"ה כל הזמן, תאמין בדברי הצדיקים שאומרים שהתפילות יסייעו לך.

להרבות בתורה

כעת כשמגיע חודש של רחמים וסליחות, נרבה בתפילות, ונחזור למשניות ולחומש, לספרים הקדושים שמאירים לנו את החיים, לגמרא שמאירה לנו את החיים, חז"ל אומרים בסנהדרין כד. במחשכים הושיבני זה תלמוד בבלי, מוהרא"ש שואל, איך אפשר להגיד על תלמוד בבלי, במחשכים הושיבני, והוא מסביר שהגמרא נותנת לנו עצה, כשבן אדם מתחיל להתאונן, במחשכים הושיבני כמתי עולם, אני כבר מיואש, אני כבר כמו מת בקבר, אומרים לו, יש עצה בשבילך, זה תלמוד בבלי, קח את הגמרא, ותתחיל לגרוס, לכל הפחות דף ביום, אנשים כל כך עצובים ושבורים ואין להם כח לפתוח את הגמרא, יודעים שזה לא יותר מכמה דורות וזה ישנה להם את החיים, אבל הם כל כך בעצבות, ואין להם כח לצאת מהמיטה ולהיות בשמחה.

קיברת יום חדש – תחליט מה אתה עושה עם זה

התורה הקדושה מתחילה השבוע, ראה אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה, ויש לתמוה, איך יכול להיות שהקב"ה נותן לנו קללה, הרי הקב"ה אומר, מאתי לא תצא הרעות, ובכל שנה בליל שישי, התחיל מוהרא"ש את השיעור כשהסביר את הפסוק הזה, ראה אנוכי נותן לפניכם היום, הקב"ה אומר, אני נותן לך יום, אני מוסיף לך עוד יום בחיים, הלכת לישון בלילה וקראת קר"ש,

חודש אלול

אנחנו עומדים עכשיו בערב שבת קודש מברכים אלול, אנחנו הולכים להיכנס לזמן קדוש וגדול מאוד, ימי הרחמים והרצון, ביום רגיל אמצע השנה צריך להתתין לשעה של עת רצון, אבל כשמגיע חודש אלול, השמים פתוחים, אפשר לשוב אל ד', הקב"ה רוצה שנשוב אליו בתשובה שלימה, הקב"ה נתן לנו חודש ימים לפני יום הדין, כדי שנעשה לעצמינו חשבון הנפש, ונשוב ונתקן את מעשינו, תיקון המעשים הכוונה לחזור ללמוד שיעורים כסדרן, להתחדש כבתחילה, לחזור למשניות, לחזור לגמרא, לחזור לתיקוני זוהר, רבינו אומר בשיחות הר"ן [שיחה קכ"ו] שדברים עליונים ותיקונים גדולים נעשים למעלה, כשהאדם מתעכב בבית המדרש אחרי התפילה בחודש אלול ואומר תיקוני זוהר.

להרבות בתפילות שוב ושוב

חייבים להתכוון ליום הדין עם הרבה תפילות, ובעזרת השם כולנו מתכוונים לנסוע לרבינו לראש השנה, אנשים שואלים איך מתכוונים לנסיעה, התשובה היא, בתפילה, לבקש מהקב"ה כל יום שנזכה להגיע לאומן לראש השנה, וצריך תפילה מיוחדת שכשכבר מגיעים לאומן, שנזכה להגיע לציון הקדוש, ולבקש מהקב"ה שנזכה לשפוך את הלב אצל רבינו, ושנזכה להתפלל שם ולפעול ישועות, כל הישועות באומן תלויים באמונה שיש לנו, יש אנשים שלפעמים נופלים ליאוש ועצבות, ולא מאמינים שיהיה להם ישועה אצל רבינו, הם אומרים כבר היינו שם שנה שעברה, על מה יש להיות שבור ומיואש, הרי מגיע כעת שנה חדשה, גם אם אתה לא רואה את האור שמגיע, תאמין בהקב"ה, תאמין בצדיקים, גם אם כבר עשית וכבר התפללת, תוסיף עוד תפילה, אנשים מאוד נשברים שביקשו כל כך הרבה תפילות ולא נושעו, וכשאומרים להם

הגדול ביותר שיש אצל הקב"ה, זה שמגיע יהודי עם לב שבור ובוכה אליו, ואומר: רבש"ע אני לא מצליח לסיים את החודש, רבש"ע אני לחוץ, כולם אומרים שאני אשם בזה, כי אין לי עבודה טובה, ואני באמת לא יודע למה אין לי עבודה, רבש"ע אני כל כך שבור, ואני לא יודע מה לעשות, עזור לי, אין לי מוח, אני לא יכול ללמוד אני לא יכול להתפלל, אין לי כח לילדיי אין לי כח לאשתי, כל השלום בית שלי מתרסק, ואני לא צריך מותרות, אני רק רוצה להוצאות החיים, רבש"ע תוציא אותי מהמרה שחורה, תשמח אותי.

על ידי שמחה זוכים לפרנסה

רבינו הרבה לדבר על שמחה, כי כשיהודי שמח הוא יהודי עם ישועה, וכשיהודי עצוב, הוא יהודי אבוד בעולם, מוהרא"ש היה שואל על הפסוק, פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון, למה לא כתוב משביע לכל חי 'מזון', ומוהרא"ש היה הרבה פעמים מסביר את הענין, שהכל תלוי ברצון, כשיש לאדם רצון ושמחה, הוא כבר ימצא פרנסה, הוא כבר ימצא משהו לעבוד, כשבן אדם מדוכדך ושבור, ולא מוצא פרנסה, ונשאר במיטה, והעצה לזה היא לבקש מהקב"ה שיהיה לו כח לעשות משהו, אין לנו מושג איזה נסים וישועות יש מכל תפילה פשוטה, יהודי אומר להקב"ה את האמת מהלב, קרוב ד' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת, אנחנו מתקרבים לנסיעה לאומן ומתקרבים לימים טובים, אנשים מתחילים לחשוב מאיפה יהיה לי להוצאות הנסיעה ולהוצאות החג, מאיפה יהיה לי לשלם שכר לימוד, הוא פונה מליבו אל הקב"ה, ואומר דיבורים של אמת, אין ספק שיראה ישועות.

פרנסה זה לא תאוות ממון

אנשים שואלים איפה הקו והגבול של

ואני מוסיף לך עוד יום, ואתה קם בבוקר תחליט אם אתה רוצה שהיום הזה יהיה ברכה או קללה, הקב"ה לא נותן קללות, הכל תלוי בידי של האדם, אם יש לו שכל, הוא קם בבוקר והולך לבית הכנסת, ומתפלל שחרית מנחה וערבית, ואף אם הוא מאוד שבור, ואף אם מרגיש שאף אחד לא צריך אותו, וכבר ניסה כל כך הרבה, והוא מרגיש שהוא כבר לא יהיה צדיק, ואולי שמע כל מיני לשה"ר שהקב"ה כועס עליו, בכל זאת הוא קם ומגיע לבית המדרש, כי הקב"ה נתן לו יום חדש, והוא בוחר לעשות עם זה ברכה ולא קללה.

להכניס ברכה לתוך היום

יהודי מקבל יום חדש, אם יש לו שכל הוא מיד על הבוקר הולך למקוה, רבינו אומר שהמקוה מבטלת דינים, אנשים כל כך שבורים ולא מוכנים לנסות את העצה הפשוטה הזאת, אתה מרגיש שיש לך דינים, כנס למקוה, טבול וצא, אתה תראה שאתה תרגיש אחרת, כל הדינים יעלמו, ואחרי זה הולך להתפלל במנין, ואחרי זה כל אחד פונה לדרכו, אחד הולך לכולל, אחד הולך לתלמוד תורה להיות מלמד, אחד הולך לעבודה, כל אחד בעיסוקיו הטובים, ואחרי זה חוזרים בחזרה להתפלל מנחה, יהודי צריך למסור את נפשו על ג' תפילות בבית המדרש כל יום, כל מי שמחפש לקבל על עצמו קבלה טובה, לקראת השנה החדשה, שיקבל על עצמו להתפלל שחרית מנחה מעריב, אפשר לקבל את זה כבר לשנה זו, כל סדר היום של יהודי צריך להסתובב סביב שחרית מנחה וערבית.

התפילה בוקעת רקיעים

וכשיהודי מגיע לבית מדרש, והוא אומר: רבש"ע כל כך קשה לי, אני בכזו דחקות, אין לי מה לשלם, אין לנו השגה בפעולה שמילים כאלו פועלות בשמים, כתוב בזוה"ק, שהדבר

כל יום לצאת להתבודדות ולהגיד: רבש"ע אני יודע שמפתח של בנים נמצא רק בידך, רבש"ע תן לי ילד, אנחנו רואים בגמרא איך חנה התפללה, כשהיתה חשוכת בנים, הפסוק אומר ותדור נדר ותאמר ד' צבאות, ומסבירים חז"ל שחנה התפללה תפילה כל כך יפה שאף אחד לא דיבר כל כך יפה עד אז, וכך אמרה, רבש"ע, מכל צבאי צבאות שבראת בעולמך וכי קשה לך ליתן לי בן אחד, הגמרא אומרת משל למה הדבר דומה, למלך שעושה סעודה גדולה לעשרות אלפי איש, ומגיע עני אחד ומבקש פרוסה אחת ולא נותנים לו, אבל אם הוא אומר למלך, אדוני המלך הרי יש לך כל כך הרבה אוכל, ויש לך סעודה כזאת ענקית, וכי קשה לך לתת לי פרוסה אחת, ככה ביקשה חנה, רבש"ע הרי אתה כזה ענק, ויש לך עולם כל כך יפה, תן לי תינוק אחת, וככה מתפלל בחור שמתפלל לשידוך, רבש"ע, העולם שלך כזה גדול, ויש לך הרבה בריות בעולם, תן לי רק שידוך אחד.

אין עצה אחרת לפרנסה כי אם להתפלל

אותו דבר זה בפרנסה, אפשר לבקש, רבש"ע אני רוצה פרנסה, ואפשר לבקש בצורה אחרת, רבש"ע הרי בראת עולם כזה גדול, וכשמתבודדים אומרים את כל מה שרואים בהתבודדות, רבש"ע בראת עצים כאלו יפים, השמים כ"כ יפה, המים כל כך יפה, אתה כזה גדול, שלח לי טיפה פרנסה מכל הדבר הזה, אין עצה אחרת מלפנות אל ד', אדרבה תלך למטפל ותשאל אותו מה לעשות שאין לך פרנסה, הוא יתחיל לשגע אותך, שאתה צריך קודם לעבור קורס לבטחון עצמי, לדעת איך לדבר ואיך למכור, ואז תלך ללמוד איך לדבר, והוא שוב יתחיל לעשות ממך ליצנות, תעשה ככה ותעשה ככה, רבינו אומר לנו מה לעשות כשצריך פרנסה, ללכת לפינה ולבקש מד', כאן בקריה זה גן עדן ממש, אתה יוצא מהבית עד לרכב שלך, אתה כבר הולך על

תאוות ממון, בשיעור אחד הם שומעים שכסף זה כלום, מה כבר אפשר לעשות עם כסף, ובשיעור אחר הם שומעים שצריך לבקש מהקב"ה שישלח לנו כסף, התשובה מאוד פשוטה, פרנסה זה לא תאוות ממון, יהודי חייב פרנסה, ורק יהודי צריך פרנסה, וכשיהודי אומר שהוא רוצה חדרים מלאים בכסף, זה תאוות ממון, אם הוא רוצה להיות רגוע ולא לפנות כל הזמן אל ד', זה תאוות ממון, הוא לא יגיד בפיו שלא רוצה להגיע אל ד', אבל הוא אומר שהוא צריך הרבה כסף בצד כדי שלא יצטרך להגיע לאף אחד, והוא לא יודע שהוא בכל רגע צריך להגיע אל ד', כל נשימה ונשימה הוא מקבל מהקב"ה, אי אפשר לשים בצד נשימות שיהיה לו מספיק, הרי חייבים להגיע אל ד', ומה זה יעזור כל הכסף ששמים בצד, ופרנסה הקב"ה בוודאי יתן לנו כל עוד שנותן לנו לנשום, מאן דיהיב מזוני לחיי הוא דיהיב.

תפילה היא עצה לחשוכי בנים

תפילה והתבודדות זה עצה טובה לכל דבר, לא רק לפרנסה, יש כל כך הרבה חשוכי בנים ד' ירחם, אברכים עומדים ומצפים לישועה, בנים לא מקבלים מרופאים, ולא מקבלים בנים מארגונים, בנים מקבלים רק מהקב"ה, ומה עושים לזה, הולכים שוב פעם להתבודד עם הקב"ה, והולכים שוב פעם, ושוב פעם, רק הקב"ה יכול לתת לנו בנים, ולא מתייחסים לכל המחשבות שאומרים שהקב"ה לא שומע לתפלותינו, בתנא דבי אליהו מסופר, ששאלו את אליהו הנביא, למה יש כל כך הרבה חשוכי בנים אצל יראי השם, שאל אותו אליהו, מה אתה אומר, מה הסיבה, ענה, שכנראה הם לא יראי השם, הם רק עושים עצמם, ולכן נענשים, אמר לו אליהו הנביא, חס ושלום, הם חשוכי בנים רק בגלל דבר אחד, כי הקב"ה מתאוה לתפלתו, להקב"ה יש הנאה גדולה כשמתפללים אליו, יהודי שצריך ילדים, צריך

הטלפון יש נסיונות, והזוכה לשבור את עיניו אל ד', זוכה לפרנסה בעתו, בדיוק בזמן, לא שיקבלו את הכסף אחרי שהכרטיס אשראי יצא מהבנק, ואחרי שהמשכנתא היה אמור לצאת, אבל חייבים הרבה להתפלל על זה, כי אני יכול לדבר עשרות דרשות על שמירת עיניים, אבל הכל ישאר כאן וישאר באויר אם לא יתפללו על זה, אבל כשמתפללים על זה, יהיה לזה קיום, יהודי צריך להגיד: רבש"ע אולי הגיע הזמן לשמור על עיני, ואז יהודי זוכה ומניח פילטר במחשב שלו במשרד, הוא מרים תפילה ואומר, רבש"ע בזכות זה יהיה לי פרנסה ברווח, אני שובר את עיני רבש"ע עזור לי אני מחכה לאישור הלוואה או משכנתא, עזור לי.

עבירות מונעים שפע

אם יהודי שומר על עיניו יהיה לו פרנסה ושפע, ואם לא, הוא ח"ו נופל בפגם הברית ומוציא זרע לבטלה, הנקראין פירורי המוח, ובזוה"ק כתוב שמי שלא שומר על פירורי המוח, העניות רודפת אותו, יהודי נהיה עני בכסף ועני בדעת, ומי שעני בדעת עושה מריבה עם כל אחד, רב עם אשתו, רב עם הוריו, רב עם ילדיו, ונהיה איש רע, נהיה כעסן ועצבני, כל הזמן הוא מתוח, מוהרא"ש מביא בספר קדושת ישראל, שכל החולי שיש היום בעצבים מגיע מחטא זה, וזה פלא גדול שרואים שבעשרים שנה האחרונות כמעט כל אחד צריך ללכת לעזרה נפשית, אם יעשו חשבון יראו שזה התחיל בזמן הזה שהטכנולוגיה התחילה להתפתח, זה התחיל כשהתחילו לראות ממדינה אחת למדינה אחרת ככלים האלו, בן אדם עומד באמריקה ורואה לכלוך בסין ובאוקראינה ירחם השם, ומכל הערב רב, רחמנא ליצלן, וזה גורם לאנשים עצבים, ולהתקפי זעם.

עשבים ואתה מתבודד דקה ואומר, רבש"ע תעשה לי נס, שאני אמצא איזה פרנסה קלה, משהו שימשוך את לבי.

הכלים הטמאים – העופות הטמאים – מונעים פרנסה

בפרשת השבוע התורה אומרת איזה עופות כשרים ואיזה עופות טמאים, הראה ואת האיה ואת הדיה למינה, ורש"י מביא את הגמרא במסכת חולין, היא ראה היא איה היא דיה, ולמה נקרא שמה ראה, שרואה ביותר, והזהירך בכל שמותיה, העוף הזה עומדת במדינה אחת ויכולה לראות לתוך מדינה אחרת, ככה חז"ל מגלים לנו, וזה נוגע אלינו, כי לכאורה יש גם בזמינו עוף טמא כזה, הטלפון, עומדים במדינה אחת, ורואים מה שקורה במדינה אחרת, אסור שעוף טמא כזה יהיה במחנינו, אסור שיהודי ישב בביתו או במשרדו או ברכבו או רח"ל בבית מדרש, ויצפה בטלפון ויראה דברים טמאים שבמקומות אחרים, התורה אומרת על זה, את זה לא תאכלו, זה לא יביא לכם פרנסה, כפי שרבינו אומר ש'לא תאכלו' הכוונה שלא יהיה פרנסה [עיי' ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ט].

שמירת עיניים מביאה פרנסה

ראיות אסורות מונעות את הפרנסה, והשמירה על העיניים תביא פרנסה בהרחבה, אנחנו אומרים כל יום בתפילה שלש פעמים את הפסוק, עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו, ומוהרא"ש אמר שאפשר לקרוא את תיבת ישברו בשי"ן ימנית, ישברו, והכוונה היא עיני כל אליך ישברו, אם שוברים את העיניים למען הקב"ה, אתה נותן להם את אכלם בעתו, כשיש ליהודי נסיון בשמירת עיניים והוא שובר את עצמו הוא זוכה לפרנסה, כאן בקריה אני לא יודע אם יש נסיונות בשמירת עינים, רק על ידי

להם, אל תדבר איתי ככה.

לשמור על הילדים

וההורים צריכים גם לשמור על הילדים ולראות איך הם מדברים, יש דברים שאולי אצלינו זה לא ניבול פה, אבל אצל ילדים זה ניבול פה ואנחנו צריכים להרגיל אותם, שלא מדברים ככה, ילד קטן אם הוא אומר, טיטול, זה הניבול פה שלו, וצריך להזהיר אותו לא לדבר ככה, להגיד לו שעל דבר כזה אפשר לקבל פלפל שחור בפה, חייבים לחנך אותם, בתנא דבי אליהו מסופר, שהיה יהודי שאמרו לו שילדיו מדברים ניבול פה, והוא ענה, הם ילדים, ובסוף כל בניו יצאו לתרבות רעה, אבא צריך לראות מי החברים של הילדים שלו, אם הבן שלו שואל אם הוא יכול ללכת לבית של החבר שלו, האבא צריך לדעת מה יש שם בבית, ואם הוא לא יודע, שיגיד לילד, תגיד לחבר שלך שיבוא אלינו הביתה, צריך מאוד לשמור על הילדים, ולדבר עם הילדים שיהיו שמורים.

תפילה תעזור לנו לשמור על העיניים

שמירת עיניים זוכים רק על ידי תפילה: רבש"ע עזור לי לשמור על עיני, רבש"ע מה אני צריך את העסק שלי אם אני לא שומר על עיני, רבש"ע אני לא צריך את העבודה שלי, יש בשו"ת ברסלב, מישהו מספר למוהרא"ש שיש לו מחשב כי הוא כותב ספרים, ועל ידי זה הוא הגיע לקשר עם לכלוך רח"ל, מוהרא"ש עונה לו, מי צריך את הספרים שלך, מי צריך את השיעורים שלך ואת ההפצה שלך, אתה חייב להיות יהודי, רחמנא ליצלן, צריך הרבה להתפלל על זה, הרבה פעמים אנשים שומעים מהנושא של טכנולוגיה, ולא יודעים מה לעשות עם זה, אבל לנו יש עצה, תדבר עם ד' על זה, יש אברכים ששנים הולכים עם טלפון לא הכי כשר, וביום אחד רואים אותם

נבקש מרבינו על קדושת המוח

ולכן כולנו רוצים לנסוע עוד מעט לרבינו לראש השנה, כי רבינו אמר [ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' רי"א] שהנסיעה לצדיקים לראש השנה זה לזכות לקדושת וטהרת המוח והמחשבה, אנחנו נעמוד אצל רבינו בציון, ונבקש: רבי קדוש עזור לנו לקדש את מוחינו לקדש את עינינו, לקדש את הבית שלנו ואת המשרד שלנו. אין שום תועלת לעבוד במשרד אם היראת שמים תינזק, אין שום ענין להביא פרנסה אם ח"ו במקום העבודה מדברים ניבול פה, ומדברים מגויים וגויות, אין שום ענין לעבוד אם ח"ו במקום העבודה יש זלזול ביראת שמים, מקום שמזלזלים בשחרית מנחה וערבית, אין שום ענין לעבוד שם, כי ככה מאבדים את העולם הזה והעולם הבא, כשלוקחים פרנסה יש להיזהר לקחת פרנסה שמורה, פרנסה עם יראת שמים.

להיזהר מחברים המשפיעים לרעה

הדבר שהכי משפיע על אנשים, זה חברים, אין משהו שיותר משפיע מזה, בן אדם שנמצא במקום עבודה טוב, שיש שם חברים טובים ואין שם ליצנות על צדיקים ועל היהדות, הוא רק ירוויח מזה, צריך מאוד לשמור לראות שאין שאלות של יחוד במקום העבודה, צריך לדבר עם רב על זה, ולבדוק את כל השאלות שיש, לא לזלזל בזה ח"ו, צריך לראות איזה סינון יש במקום העבודה, אם ח"ו יש חברים המדברים ניבול פה, בסוף הוא גם ידבר, אברך לא צריך לפחד לענות: אל תדבר איתי ניבול פה, תלך ממני, מה איכפת לך אם יש כסף למישהו או לא, אל תדבר עם אף אחד ניבול פה, לצערינו אנשים מסתכלים אחרת על מי שיש כסף, אם יש לו כסף מותר לו לגלח את הזקן ומותר לו לזלזל בשמירת שבת, אנשים מכבדים את הכסף, וגם אם עובדים גויים צריך להיזהר לא לדבר איתם ניבול פה, ולהגיד

הטלפון מגרשת את השכינה מהבית

אולי יש אנשים שמסוגלים לחיות בבית עם טלפון, אבל אני חושב שזה לא הולך יחד, ואני מדבר על כשר, לא ח"ו עם ראיות אסורות, אני לא יכול לראות השראת השכינה בבית שיש שם מכשירים שלוקחים את הראש, אני לא רואה איך אפשר לדבר יחד ולצאת יחד ולא להיות בעצבים אחד על השני, מי שיש לו מכשיר הראש שלו במקום אחר לגמרי, אבל רבינו נותן לנו עצה, שאף אם אנו מכורים למשהו, אנחנו נתפלל ושוב נתפלל ושוב נתפלל, עד שנגיע לזה שניגמל מההתמכרות.

לעשות חסד אף עם מי שלא בדיוק כמונו

יש עוד עוף טמא, והחסידה, חז"ל אומרים שהיא עושה חסד עם חברותיה, ולכאורה איך היא עוף טמא אם היא עושה חסד עם חברותיה, ומוהרא"ש הסביר, שהיא לא עושה חסד עם כולם, רק עם חברותיה, רק עם מי שחושב בדיוק כמוה, לפעמים יש ליהודי שכן שמעצבן אותו, הוא רואה אותו, הדם עולה לראש, כי פעם לפני תקופה השכן שלך התלונן שהילדים שלך שובבים מדי, ואתה לא יודע שזה מחמאה, לאחרונה הגיעו אלי משפחה שגרים באחד הרחובות העמוסים, ואמרו שהשכן מתלונן שהילדים שלהם משתובבים, אמרתי להם שזה מחמאה גדולה, מוהרא"ש גילה לנו שהילדים השובבים גדלים הכי חכמים, כמובן אם אומרים שהילדים פוגעים באחרים, חייבים ללמד אותם לא לפגוע באחרים, ואם אומרים שהילדים שלך מסתובבים בדירות ריקות, צריך להזהיר אותם, ולהגיד להם מותר לכם להשתולל, אבל אסור להיכנס לשום מקום פרטי, אבל להשתולל זה בריא, ב"ה שכאן בקריה יש איפה להשתולל, בעיר אני לא יכול להוציא את הילדים מהבית כעת בימות הקיץ, פחד פחדים איזה ראיות אסורות יש, אבל כאן זה מיוחד, ואם השכן

עם טלפון כשר, מה קרה? עשו התבודדות וזכו לזה.

אף טלפון ללא אינטרנט – מביא התמכרות ומחריב את הבית

הבעיה של הטלפון זה לא רק שאפשר לראות שם עבודה זרה וגילוי עריות ושפיכות דמים רח"ל, יש בזה בעיה אחרת לגמרי, ההתמכרות, גם אם זה טלפון שאין בו אינטרנט, ויש שם רק משחק אחד, של כדורים שמתפוצצים... מותר לשחק משחקים, אני גם משחק רמי עם הילדים שלי, אבל כשמשחקים משחק בבית על השולחן, אחרי כמה דקות זה מסתיים, מי שמשחק בטלפון מתמכר לזה.

בן אדם יכול חמש שעות ברצף לשחק משחקים, ומתוך עצבות ומרה שחורה הוא לא מצליח לעצור, הוא שורף את זמנו לריק, ואשתו עומדת בצד ומחכה שהוא יביט רק הבטה אחת לעברה, רק תשאל לשלומי, והוא עסוק בטלפון, והוא מתלונן שאין לו כח לסיפורים שלה, אברך צריך לדעת, שכשאשה מספרת סיפור, היא מספרת את זה עם כל הפרטים, בדיוק איך שהיה, כשהבעל רוצה לספר את הסיפור, הוא אומר: רציתי ללכת לשם אבל בסוף לא הלכתי, זהו, נגמר הסיפור, אבל האשה מספרת מרישא ועד גמירא, בדיוק כמו שבאמת צריך לספר סיפור: קמתי בבוקר, והיה קשה עם הילדים, ורציתי לצאת לחנות פלוני לקנות נעליים וכו', הסיפור הזה יכול לקחת עשר דקות, ומקשיבים, היא רק רוצה שהוא יעמוד ויקשיב לה, זהו, רק להקשיב לסיפור שלה, אבל הוא עסוק עם הטלפון, הטלפון הכשר כמובן, אני מדבר רק ליראי השם, היא מספרת והוא אומר, כן, כן, והוא כבר היה צריך לחייך, אבל הוא היה בלי הקשבה לרגע, ואז נזכר לצחוק דקה אחרי הזמן, וההרגשה שלה נוראית, הרי בית יהודי צריך לבנות עם הרבה קדושה וכבוד הדדי.

להם בוקר טוב, רק אם יהיו אורחים וחסידים במקום אחר, יבואו לקרב אותם, ומה הם אשמים שהם חסידי ברסלב.

גם לחסידי ברסלב צריך לחייך ולעזור

היה באומן יהודי שצעק בקולי קולות, הוא קיים דברי רבינו בליקוטי מוהר"ן בסימן ה', שהתפילה היא כמו רעמים, לא נבראו רעמים אלא לפשט עקמומית שבלב, שהקולות בתפילה עושים רעמים ומעוררים ליראת שמים, והתחילו לעשות מחלוקת נגדו, עשו לו רדיפות, הוא עלה לבימה ואמר: רבינו אמר שצריך לדון לכף זכות אפילו רשע גמור, וכי חסיד ברסלב לא צריך לדון לכף זכות? אנשים פשוט לא קולטים שמכבדים רק אורחים, צריך לשים לב לכל אחד, יש בחורים חדשים שנכנסו לישיבה, ולא ראו חצי שנה את כל האנשים כאן, והגיעו לכאן וניגשו לקרב את התושבים, בחור אחד ניגש לקרב את ר' יואל הכהן ושאל אותו מתי התקרב וכו', והוא לא יודע שהוא בנה כאן את הכל, אחרי זה ניגש למנהל, ואומר לו שיש דרך הלימוד וכו', כי הוא חשב שהם אורחים, אנשים מקרבים רק אורחים, שוכחים לקרב חסידי ברסלב, בואו נקבל על עצמינו להגיד בוקר טוב לכל אחד, אני מסתכל מהחלון בבית מדרש, ואני רואה שמישהו יוצא מהבית כנסת, ומישהו יוצא מהרכב ונכנס לבית כנסת, ולא מסתכלים בכלל אחד על השני, כי אחד התחתן כמה שנים לפני השני, צריך לעשות חסד עם כולם.

שמירת התורה והמצוות גורמת לנסים ולישועות

התורה אומרת אפס כי לא יהיה בך אביון, שואל רש"י הרי אחרי זה התורה אומרת כי לא יחדל אביון, איך התורה אומרת כאן שלא יהיה אביון, ומתוך רש"י בזמן שאתה עושה רצונו של מקום, ושומר על התורה, ושומר קדושת שבת, אין טלפון בשבת, אין סיגריות

צעק עליך תעשה איתו חסד, תשלח לו איזה עוגה או קוגל לשבת.

רבינו אמר לבת שלו, מה זה הכנסת אורחים, עוד חתיכת מפה ועוד לחמניה, בחור אחד אמר לי שמישהו קרא לו לסעודה, והוא היה כל כך רעב ולא אכל יומיים, ורואה שאין כלום בבית הזה, הוציאו לחמניה מהפריזר וחתכו חלת גלידה... יש אנשים שהם פשוט רעבים, צריך לעשות חסד עם שכנים, אתה בין כה מבשל מרק, מוסיפים קצת מים, ושולחים לשכן, יודעים שנוולד להם ילד, ואין להם כעת אוכל בבית, אתה בין כה מבשל דייסה, תשפוך עוד קצת חלב בסיר, ושלח לשכן שהוא לא בדיוק מהחברים שלך, וככה תהיה עוף טהור, ולא חסידה.

לעזור עם מציאת פרנסה ועם חיוך ומילה טובה

התורה מדברת השבוע על מצוות צדקה, כי יהיה בך אביון לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את ירך מאחיק האביון, וברש"י, אם לא תתן לו סופך להיות אחיו של אביון, אם אתה לא תעזור לו תהיה ח"ו כמוהו, הישועה הגדולה ביותר שאפשר לעשות לאברך שאין לו פרנסה, להכניס אותו לעבודה, או לשאול חברים אם הם צריכים עובד, ולשדך להם את האברכים המחפשים פרנסה, רואים אברך שמסתובב בקטנות הדעת, ואין לו פרנסה, אי אפשר לשאול אותו למה אין לו פרנסה, כי הוא בקטנות המוחין, צריך לראות מה אפשר לעשות בעבורו, ומי שלא יכול לדאוג לפרנסה, יכול לתת חיוך לאחרים, זו מצוה גדולה, רבינו אמר שיהודי שמסתובב עם חיוך יכול לתת חיים לאחרים, כאן יש מנהג לתת שלום עליכם לאורחים, וכי חייבים להיות אורח כדי לקבל יחס ומילה טובה, אברכים אומרים לי, שעכשיו שאני נוסע חזרה לעיר, הם מפסיקים לבוא לבית כנסת, אף אחד לא מסתכל על הכיוון שלהם, אף אחד לא אומר

שלום בית

אני רוצה לדבר עוד מילה על שלום בית, חייבים כל שבוע לחזק בנושא זה, זה לא משהו שמדברים פעם בשנה, חייבים לכבד את האשה, אסור לגרום לה לבכות, גם לה אסור לגרום לך לבכות, אבל אתה תרחם עליה, במשך היום תרים טלפון ותתעניין בשלומה, אני לא יודע אם היא צריכה שאתה תקנה עוד דירה ועוד דירה ועוד בית, רוצה אשה בקב ותפלות, היא צריכה קצת אוכל, ולדבר עם הבעל, ולרוות יחד את הנחת מהילדים, לפעמים גם היא בקטנות המוחין ולא רוצה לצאת יחד, אז תבקש שהיא תסכים לכבודך, אפשר ללכת ללכת יחד לציון של צדיק, אפשר ללכת לקנות משהו, ד' יעזור לנו לנצל את האלול כמו שצריך, ושיהיה לכל אחד שפע גדול, ושכולם יחזרו למשניות ולגמרא, ולנסוע לרבינו לפעול ישועות, ולהשאיר שם את כל החבילות.

לחפש נקודות טובות

פגשתי השבוע יהודי כל כך שבור, לבי יצא אליו, כל חיזוק שרק אמרתי לו הוא סירב לקבל, אמרתי לו הרי מגיעה שנה חדשה אפשר להתחיל הכל מחדש, הוא אומר גם שנה שעברה הגיעה שנה חדשה, וגם אז נסעתי לציון, אמרתי לו אנחנו יכולים רק להאמין, להאמין בהקב"ה להאמין ברבינו ובעצות שלו, מי שיציית לרבינו יזכה להגיע לזה, אברכים שואלים איך בדיוק עושים את כל מה שראש הישיבה אומר בשיעורים, על הבית היפה ועל ההשראת השכינה, ועל היונים שבבית, בשיעור זה נשמע כל כך טוב, אבל בבית זה לא עובד, יהודי שאל את ר' נתן מאיפה לוקחים לב כמוך, הוא ענה, יש לך לב כמוני אבל אתה לא מלבב את זה, אותו דבר זה כאן, לכולם יש את האפשרות לבנות בית יפה, בית של השראת השכינה, צריך רק

אין רכב, ואתה מגיע כל יום לבית כנסת להניח תפילין, לא יהיה בך אביון, אני מבטיח לך שאם תבוא כל יום לבית הכנסת לשחרית מנחה ומעריב, אתה תראה נס, אתה תראה מופת גלוי, אני מבטיח לך, יהודי אחד שלח לי קטע מהחוברת באר הפרשה, מהגה"צ ר' אלימלך בידרמן, על הסגולה שאנשים רואים ישועות כשלא מדברים ארבעים יום בתפילה, והוא מספר שם שהיה ילד שאחותו היתה נשואה כמה שנים ולא היו להם ילדים, והילד שמע מהסגולה הזאת, וקיבל על עצמו לא לדבר ארבעים יום בבית הכנסת, והילד כבר כתב בלוח, תשעה חודשים אחרי הארבעים יום את המילים 'מזל טוב', ויום אחד הילד יושב עם אבא שלו, והאבא מבשר שלאחותו נולד בן, הילד אומר לאבא שלו, אני רוצה להראות לך דבר מעניין, ומביא את הלוח, שבדיוק ביום הזה כתוב כבר מזל טוב.

לקבל על עצמינו לבוא לבית כנסת להתפלל

ואם מישהו עוד לא נמצא במצב כזה שהוא צריך לקבל על עצמו לא לדבר בתפילה, כי הוא בכלל לא מתפלל, הוא יכול לקבל על עצמו שהוא הולך לבוא לבית הכנסת להתפלל, הוא בוודאי יראה ישועה גדולה, יהודי שיקבל על עצמו להניח תפילין ארבעים יום יראה ישועה גדולה, אצל מוהרא"ש לא שמענו את המילים ארבעים יום, רק בדבר אחד שמענו, הוא אמר לר' נתן להפיץ לבחורים את הסגולה של אמירת קרבנות הנשיאים ארבעים יום, המון אנשים עוצרים את ר' נתן ואומרים לו שאחרי שעברו ארבעים יום הם מיד נושעו, ואני בטוח שאברך שיקבל על עצמו לבוא לבית הכנסת יראה ישועה, מה זה 'קבלה', תפילה, להגיד רבש"ע אני רוצה לחזור אליך לבית הכנסת, יהודי שקופץ לבית הכנסת וטובל בתפילה, ורץ לעבודה, יראה ישועות, הוא יראה פתאום שהכסף מחזיק מעמד, יראה דברים מאוד גדולים.

ידיים יש לך רגליים, אתה יכול ללכת ולעשות הכל, אתה בריא, תודה להקב"ה, ואתה תראה שהכל יסתדר, רבינו אומר על הפסוק 'בצר הרחבת לי' תחפש את הרחבות ואת הנקודות הטובות בחיים שיש לך, ד' יעזור לנו לציית את רבינו, ונראה בעז"ה דברים יפים מאוד.

ללבב את זה, רק לקיים את העצות, תחפשו את הטוב שבהם, תחפשו נקודה אחת טובה אצלה, וכשתמצאו נקודה אחת טובה, תחשבו מזה כל היום, ותודו להקב"ה על זה כל היום, תחפשו איזה דבר היה יכול להיות גרוע, ותודו להקב"ה על זה, יש לך עיניים, יש לך

דברים שנאמרו אחרי לימוד הדף גמרא

ברוך השם מיר האבן זוכה געווען צו לערנען א דף גמרא

לס"מ יש איזה ראשי תיבות על אלול, משהו לעזאזאל, משהו שקשור לקליפות, אבל יראי השם לוקחים את הראשי תיבות אני לדודי ודודי לי.

בבא בתרא דף עא.

מתחילים פרק חדש, המוכר את הספינה, אנחנו מתקרבים לסוגיות של רבה בר בר חנה, וצריך להתחיל ללמוד את כל הפירושים של רבינו בליקוטי מוהר"ן, יום אחד תזכו לטייל ולעבור על כל הפירושים של רבינו על רבה בר בר חנה.

דבר ראשון תקבעו לעצמכם שיעור בספרי רבינו, רבינו רצה שיהיה לנו שני שיעורים בספרו, שיעור אחד מהיר, ושיעור אחד יותר בעיון, הספר הקדוש הזה פותח את הורידים הסתומים שלנו, ומי שזוכה להגיע עכשיו לרבינו יכול לקבל גוף חדש, וזה חידוש גדול, כי רבינו אומר שיש נשמות שנולדו בקדושה ולכן אין להם שאלות על הקב"ה, אבל יש אנשים שאף אם תיקנו את מעשיהם עדיין בוער בהם דברים שלא בקדושה של הוריו, ואצל רבינו בציון אפשר לקבל גוף חדש, ונצטרך להשאיר את זה בסוד, כי זה אחד מהדברים שרבינו אמר להשאיר בסוד, ואף שזה כבר מודפס המון שנים בפעולת הצדיק, עדיין זה בגדר סוד, ולא יודעים מזה.

ממש בסוף הספר פעולת הצדיק, כותב מוהרא"ש בענין זה, וכותב שם: מעלת העשרה

בבא בתרא דף סז.

בעז"ה עוד יהיה עוד שיעור אחד כאן, אבל אני מאוד מקווה שתמשיכו ללמוד גם אחרי זה, אם לומדים רק כשאני כאן, אז לא עשיתי כלום, אם אתה לא מדבר באמצע התפילה רק כשאני כאן, אז לא שווה כלום, רק בגלל זה זה טוב שאני הולך מכאן, ככה המקום יבנה בריא, עם חברותות ושיעורים, ועם דרך ארץ לגבאים.

בבא בתרא דף סט.

כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון, תושבי הקריה, תישארו לי בריאים, ותמשיכו ללמוד ולהתפלל ולעבוד את ד', ד' יעזור שיהיה לכם הרבה הצלחה, וכתובה וחתימה טובה.

בבא בתרא דף ע.

נכנסנו עכשיו לחודש אלול, ר' נתן היה אומר, אנשים בוערים, אלול אלול אלול, ולא עושים כלום, צריך לתפוס מה שאפשר, כבר אמרתם היום את היום תהלים? א מחיה שאומרים תהלים, אמרתם כבר תיקונים? א מחיה שאומרים תיקונים, כבר עברתם היום על הפרשה? א מחיה שעוברים כל יום קצת על הפרשה, כבר התבודדתם היום? א מחיה שאפשר להתבודד בכל יום, וזה אלול.

אלול ראשי תיבות אני לדודי ודודי לי, אני צריך את הקב"ה והקב"ה צריך אותי, גם

עד שהעיניים נפתחות, הספר הזה מקרב את לבות ישראל.

עכשיו מתחיל לצאת באידיש, עם פירוש שפתי תפתח, וכל אחד יכול להבין את זה, גם נשים, וגם ילדים, אם אתם מרגישים שזה עדיין גבוה מדי, אפשר לכתוב את זה בשפה יותר נמוכה, הרי מטרת רבינו היא להביא אותנו להקב"ה, ולחשוב מהתכלית.

אני כל כך נהנה כשאני מגיע כאן לבקר בקריה, אני רואה שנהיה כאן מקום של תורה ותפילה, מניינים אחד אחרי השני, יש לי כל כך הרבה נחת, אני יכול להגיד את אותם מילים שמהורא"ש אמר על יבנאל, היה כאן מדבר שממה, וכעת יש כאן מנייני תפילה ללא הרף, ואנשים קובעים כאן מקום תורה, הרבה חברות לומדים זה עם זה.

מי שיש לו שכל משקיע את כספו בדברים של תכלית, לבנות כאן את הישיבות ואת הכוללים ואת התלמודי תורה, זה משהו שישאר לתמיד, במקום זה אנשים משקיעים את כספם בלצבוע שוב את הבית, ולעשות גינה יפה, ואז להוסיף עוד איזה מפל וכו', אמרתי עכשיו לאברך שמשפץ את הבית שלו, אני נותן לך עצה טובה, תכין כבר עכשיו שיהיה לך משהו לתעסוקה, אחרי שהבית שלך יהיה מוכן, כי כעת אתה עסוק עם זה יום וליל וזה נותן לך חיות, אחרי זה אתה יכול ליפול למרה שחורה, לא יהיה לך חיות, תכין עכשיו משהו שיהיה לך מה לעשות שבוע אחרי חנוכת הבית.

אני רואה שמתחיל להיות קריר, בסוכות יהיה כאן קר, מה אתם עושים כאן בסוכות, איך אתם עושים את החימום בסוכה? תכסו טוב את הקירות שתרגישו את החימום, הצלחה רבה.

מזמורים האלו נפלאה כל כך, שיצילוהו ממיתה נצחית, כי יכול להתגלגל וכו', ויש עוד דברים בגו, אך מפני סוד ד' ליראיו אסור לעלותם על פני הכתוב, על כל פנים מרחוק תבין ותשכיל את מעלת אלו העשרה מזמורי תהלים, ואשרי מי שיאמרם בכל יום, ומכל שכן וכל שכן אשרי מי שזוכה להפיצם בין כלל ישראל. וזה מה שמוהרא"ש עשה בהתחלה, היה לו חותמת ששם היה כתוב: תיקון הכללי להרה"ק מוהר"ן מברסלב, והיה כתוב איזה י' מזמורים, והוא הלך מבית כנסת אחד לשני, וחתם עם החותמת בכל ספרי התהלים, אז עוד לא היו שומרים... וככה הצליח להכניס את הדבר הזה, להציל נשמות ישראל, מרוב רחמנותו על בני ישראל עשה כן.

בבא בתרא דף עב.

ברוך השם שזכינו לסיים עוד פרק במסכת בבא בתרא, אנחנו לומדים היום בגמרא, שהחרוב והסדן השקמה לא כלול בתוך השדה, הם לא חלק מהשדה, כי הם עצים ישנים עם שורשים חזקים, ככה זה עם היהודי, עם ותיק, עם שורשים כבדים, לא הולכים עם הזרם של אומות העולם, נשארים חזק עם האמונה ועם התורה.

בבא בתרא דף עג.

למדנו היום את הגמרא, רבינו מגלה בזה את כל הסודות התורה הטמונים כאן, יש עשרים ואחד סיפורים נפלאים של רבה בר בר חנה, אף אחד לא הבין מה כתוב כאן בגמרא, ורבינו גילה את הסודות האלו, וזה הזמן לחזק את אנשי שלומינו שכל אחד יעשה לעצמו שיעור בליקוטי מוהר"ן, בהתחלה זה מאוד קשה להבנה, וצריך הרבה לגרום ולהגיד

אסיפת חיזוק למפיצים הכותבים ומדפיסים ומסייעים

יום א' ואתחנן

במה שעושה, בן אדם בריא בן אדם עם לב, מחכה שיגידו לו תודה כשעושה משהו, אבל ר' מרדכי כבר אמר מאוד יפה מקודם, שהס"מ מחפש לעשות חלישות הדעת לכל מי שעוסק בהפצה, והאברך חושב לעצמו, הרי השקעתי כל כך הרבה כוחות ועבדתי כל כך קשה, ואף אחד לא אומר לי כלום.

דבר ראשון יש לי עצה טובה להגיד לכם על זה, אחרי זה נדבר מה באמת אנחנו צריכים לחשוב, אבל יש משהו יפה שראיתי אצל אמא שלי תחי', היא עובדת קשה לשבת, היא לא עושה את זה באמצע השבוע ומניחה בפריזר, אלא קמה ביום שישי לפנות בוקר, בשעה חמש היא מכינה בצק לחלות, בשש הבצק מתפתח, בשבע זה נכנס לתנור, ואחרי זה עושים דגים וגאלע, לא קונים קלופסים מוכנים ומכניסים לסיר, אלא עושים געפילטע פיש בידיים, וככה היא עובדת מאוד קשה, וכשמגיע הסעודה בליל שבת, אף אחד לא חושב מעצמו להגיד תודה על החלות והדגים, יש לה עצה בריאה, היא שואלת כל ילד, האם החלה טעימה? האם הדגים טעימים? וכולם עונים שזה טעים.

הייתי ביבנאל בשנת תשע"א, והיה יום ההולדת של מוהרא"ש, ומוהרא"ש אמר לי שהוא רוצה לסגור את בית התבשיל, וזה היה אחרי שנה שלימה שהיה פתוח כל יום לארוחת צהריים, והוא אמר לי, למה סגרת

• חסדי השם שאנו זוכים להתאסף כאן בבית הדפוס בקרן ההדפסה, כל אלו שיש להם חלק בכתיבה ובהדפסה, ובקו הטלפון, ובאתר, ובמגזינים, ובגליונות, ובספרים, כולם יודעים מה שמוהרא"ש כותב, שר' נתן אמר: חשבתי הרבה איך אפשר להכניס את דברי רבינו בעולם, ואחרי הרבה מחשבות וחקירות ותפילות הגעתי למסקנא שרק אם נכתוב ונפיץ את דברי רבינו נצליח להכניס את העצות שלו לעולם, והרה"ק ר' נתן לקח את עצמו לעבודה, הוא הפשיל שרווליו והתחיל להדפיס, ועבר רדיפות, ומסרו אותו לשלטונות, והכניסו אותו למאסר, ומה הוא עשה במאסר? המשיך לכתוב את ספריו, יש הלכות בליקוטי הלכות שנכתבו במאסר, והוא עבר מבית כנסת למשנהו למכור את ספרי רבינו, ועשו ממנו ליצנות.

• ומאז עברו המון המון שנים, ואנחנו יושבים כאן ומחיים את עצמינו עם העצות של רבינו, וכל זה בגלל ההפצה שר' נתן עשה, כשמוהרא"ש התקרב, הוא הבטיח כעין שבועה, שלא ישקוט האי"ש עד אשר כילה הדבר, שכל העולם כולו יופץ בספרי רבינו, ברוך השם שאנחנו זוכים לנסות להמשיך את זה הלאה.

• דיברו קודם כאן באסיפה האם לצפות למילות עידוד ותודה מאנשים, זה טבע מאוד בריא, שכשיהודי עושה משהו הוא מצפה שיכירו

הרי תמיד הגעתי למוהרא"ש שאין לי כסף לשלם למלמדים בתלמוד תורה, ופתאום הוא אומר לי לפתוח בית ספר, מוהרא"ש ממשיך וכותב לי, אל תדאג, כי יש לי בקבלה מצדיקים הקודמים, שדבר שמתכוונים למען השי"ת, יהיה לזה קיום וזה יצליח, וממשיך מוהרא"ש וכותב לי: אם תכוון לטובת עצמך ולכבודך, ולהתפאר שיש לך תלמוד תורה ובית פיגא, זה לא יצליח וזה יסגר, אבל אם תתכוון למען הקב"ה, יהיה לך הצלחה גדולה.

ולכן כל מי שעוסק בכתיבה, ובהדפסה, ובעימוד, ובניקוד, אנשים שעובדים כאן בבית הדפוס אמרו לי שהם בכלל לא יודעים ששיש אברך שיושב כל הלילה ומנקד חוברת שלימה בשקט ובצנעא, אם הכוונה למען השי"ת יהיה לכם הצלחה, אני יכול להגיד לכם, שאם אתם מרגישים את מה שאני מרגיש כשאני כותב את המכתבים בעצתו אמונה, יש לי כבוד גדול אליכם.

כי לפני שאני כותב מכתבים, אני חושב לעצמי, מה אני הולך לכתוב כאן, לפעמים אני ממש מרגיש טעם מיתה, אני לא יכול להסביר לכם את זה, אני חושב למה אני שורף את ימי למכתבים, אני יכול לשבת וללמוד ולדבר עם ד', ואחרי זה מגיע מישהו ואומר שזה חיזק אותו, והרבה פעמים לא מגיע מישהו, אבל אני חושב ממוהרא"ש כמה הוא כתב ורצה להכניס את הקב"ה בעולם, אותו דבר יש לי בדרשות, תיכנס עכשיו ותתן דרשה, זה לא הולך בלחיצת כפתור, אני שואל מישהו, מה אתה חושב שאני מכונה, שלוחצים על זה, ויוצאת דרשה? הוא עונה לי: כן, זה בדיוק ראש הישיבה, הוא מתיישב ומתחיל לדבר ויוצאת דרשה יפה, הרבה פעמים אני מרגיש מה אני עושה כאן, אבל כשחושבים מהקב"ה, אומרים שוב ללמוד ולהתפלל.

נקודה נוספת, אצלינו בבית אוכלים לחם של פרנצויז, אני אף פעם לא אמרתי לו תודה, אף שהוא נותן חיים לי ולאשתי ולילדיי, כמובן הקב"ה נותן את החיים, אבל דרכו, הוא מביא

את זה, כי בהתחלה כולם אמרו תודה, ומאז אף אחד לא אומר תודה, אבל אם האורז יצא קצת קשה, הם יודעים להגיד, ולכן אסגור ליום אחד, ואז כבר יבואו להגיד תודה, כי אנשים מתרגלים למשהו ולא זוכרים להודות.

• ר' אברהם הערש אתה עושה גם את הגליון ואתה גם גבאי לבית כנסת, אז אתה יודע את זה מהבית כנסת, המקווה מחוממת והבית כנסת נקי, ואף אחד לא אומר לך כלום, כי מתרגלים לטוב, ואותו דבר אנחנו מתנהגים עם הקב"ה, אחרי שהיה לנו שבוע עם מזג אויר מעונן, ולא ראינו את השמש, פתאום בשבת בבוקר השמש יצאה, אנשים התחילו לצאת ולהודות להקב"ה, ושכחו שכל הקיץ היה כל כך יפה, ורק בשבוע האחרון היה גשום.

• ולכן כל מי שמרגיש שהוא חייב לקבל 'תודה' מאנשים, שיעשה את העצה של אמא שלי, גם אני עושה את זה, אני כמעט לא מקבל תודה מאנשים, אז אני ניגש לאנשים אחרי השיעור ושואל, נהנית בשיעור? מה שמעת? ועונים שהיה מאוד יפה, ממש א מחיה, ואני מרגיש הרבה פעמים למה לדבר שוב, למה לכתוב שוב, וזו עצה קטנה, לגשת לאנשים, האם קראת את הגליון השבוע? זה היה יפה? הדגים היו טעימים?

• כשהיינו ילדים קטנים, ואמא שלנו היתה רוצה לחנך אותנו איך להגיד תודה, לכן היא תמיד אמרה מיד בתחילת הסעודה, החלות טעימים מאוד, הדגים כל כך טעימים, ממש טעם גן עדן, ואנחנו היינו שואלים אותה, מי עשה את הדגים, והיא היתה עונה השכן קופרשטיין, צריך להגיד להם תודה, היה לנו שכן כזה, ככה היא הרגילה אותנו להכיר בזה שמישהו עבד כאן קשה, וצריך להגיד תודה.

• אבל העצה הזאת לא תעבוד תמיד, כי לא כל אחד יכול להסתובב ולבקש שיגידו לו תודה... העצה האמיתית לזה, היא מה שר' מרדכי אמר קודם, אני קיבלתי מכתב ממוהרא"ש וזה מודפס באשר בנחל באידיש, מוהרא"ש מבקש ממני לפתוח בית ספר 'בית פיגא', ואני

אתה יכול להגיד לי אל תקרא מגזינים אם אתה לא נותן לי משהו אחר לקרוא, אנשים ממשפחות יפות מאוד כאן בקהילה אמרו לי, בשבת חייבים שיהיה בבית חומר לקריאה, הבעל הולך בליל שבת לבית הכנסת, והיא מתיישבת על הכורסא וחייבת קצת לקרוא משהו, לרפואת המוח זה חשוב, ולכן הייתי צריך להתחיל להוציא כל שבוע קונטרס, ואני עושה את זה לאנשי שלומינו, זה שר' נתן הולך ומפיץ את זה לאחרים, אם הוא רוצה שיעשה את זה, אצלי זה לא מעלה ולא מוריד, שאחרים גם קוראים את זה, אם עשר משפחות ברחוב האשקי קוראים את זה, ולכן הבית שלהם נקי, הכל שווה לי.

חיזוק לא מתחיל דווקא אם זה מגיע למישהו ממרחקים, גם אנחנו צריכים חיזוק, אני לא יכול לספר עם שמות, אבל יש המון סיפורים, שאנשי שלומינו לא יכלו לפעול דברים בבית, ואחרי שקראו בבית את העצתו אמונה, וזה נכנס להם לראש לאט לאט, ונעצרו במירוץ החיים וחשבו מהקב"ה לדקה אחת, הצליחו והשפיעו בבית, רבינו שאל פעם את אחד התלמידים, האם אתה מדבר עם אחרים מהקב"ה? מה שקורה אחרי זה, זה כבר לא עניינך, אתה תדבר דקה מהקב"ה, וזה יכנס במוחו, יהודי רעב בערב שבת ומקבל ממך חתיכת קוגל, אתה מרגיש טוב שהוא החיה את עצמו, אותו דבר זה בחיזוקים אלו, אתה נותן למישהו דבר חיזוק והחיית אותו, גם אם מחר הוא צריך עוד חיזוק.

ד' יעזור שנצליח להכיר בדברים הגדולים האלו, כל מכתב שלישי באשר בנחל, כותב מוהרא"ש לאנשים, אם היית יודע איזה זכויות יש לך שאתה עוזר להדפיס את ספרי רבינו, היית רוקד ברחובות מתוך שמחה, מזה שאתה זוכה להיות מבין אלו שחז"ל אומרים המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו.

רק מי שעוסק בדברים אלו של הפצה, יש לו חלישות הדעת, כל הזמן חושבים, האם אני באמת מועיל משהו עם זה, האם להמשיך עם

את הלחם, אנחנו קמים כל בוקר ומבקשים לחם, ואנחנו אוכלים את הלחם שלו ושבעים ב"ה, אולי אם אפגוש אותו אגיד לו פעם אחת תודה, אבל אם אפגוש אותו שוב אני כנראה לא אגיד לו שוב, אותו דבר אנחנו צריכים לדעת בנוגע למגזין, נכון שאנחנו רוצים להפיץ את זה בעוד פלטפורמות, אבל גם אם זה היה מגיע אך ורק כאן לתושבי הקריה, וזה מביא להם חיים, דיינו, דיינו בזה שזה גורם לבתים נקיים בקהילתנו

- למה התחלתי להוציא את העצתו אמונה' בכל שבוע, זה הרי לוקח ממני כוחות הנפש, יש לי את המשרד כאן למעלה בקרן הדפסה, יחד עם ר' יואל מנחם גרשון בן חיה רבקה, אני צריך להיות מוכן בחמישי בבוקר עם המכתבים כדי שידפיסו את זה ביום שני, זה עוד נוסע לארץ ישראל לעימוד אצל ר' שמעון עוזר, ור' יואל אומר לי, ראש ישיבה צריך שלושים מכתבים, תביא... מאיפה אני מביא את זה, השבוע יש כמה ימים שאי אפשר לכתוב, ערב תשעה באב, ותשעה באב וכו', אבל למה אני כותב את זה, כדי שיהיה חומר נקי בבית של אנ"ש.

- איך התחיל העצתו אמונה', ר' יואל ביקש ממני אחרי פטירת מוהרא"ש שאתחיל לכתוב מכתב יומי, בהתחלה סירבתי, אחרי זה אמר לי ר' יואל הכהן שהוא בונה אתר לחיזוק, שאלתי אותו מה יהיה שם, הוא ענה שימכור שם ספרי חיזוק, שאלתי אותו למה שאנשים יכנסו לאתר הזה, הוא ענה שיהיה שם שאלות ותשובות, ושאלתי אותו מי יכתוב את התשובות, הוא אומר לי, מה השאלה, ראש הישיבה יכתוב, ואז הסתכסכנו לכמה שבועות, כי היה לי טענות למה הוא עושה דברים על חשבוני, בלי לשאול אותי, אבל יום אחד הוא מגיע אלי יחד עם המנהל ר' מרדכי, עם ג' שאלות, הוא אומר יש רק שלש שאלות, אמרתי, נו, אענה על זה, ומזמן לזמן, אסף ר' יואל את כל השו"ת ועשה מזה קונטרס.

- אבל אחרי תקופה אומרים לי אנשים, איך

אומר לך ר' מרדכי, אחרי שהתלמוד תורה כבר עומד על תילו, אני מחזיר לך את הגליון, זה חוזר אליך, יש לך כבר יותר זמן, ותוכל להמשיך לכתוב פעולת הצדיק, בהתחלה כשהגעת לכאן היה מאוד קשה, אבל עכשיו אני יכול להגיד הפוך, כשם שקיבלת שכר על הפרישה, כך תקבל שכר על הדרישה, ואתה יכול לקחת את זה בחזרה, ר' שמעון עוזר כבר הכין לשבועות הקרובים, אבל אתה תיקח את זה בעז"ה, עם הקו אתה עדיין עסוק כל הזמן, הוא שואל אותך כל דבר, והוא כמו המזכיר שלך.

אני לא יכול להתחיל להגיד תודה, כי אני צריך להגיד כאן לכולם תודה, ואני רוצה להגיד לכולכם תודה, אני לא אומר לכם תודה בכל השנה, כי כל אחד ממכם עושה עוד דברים כאן בקהילה, וכשאני רואה אותך בבית מדרש, אני לא זוכר להגיד לך כמה יפה הבלעטל, כי אני רואה אותך מנהל את הבית כנסת, תגידו לעצמכם כמה זה יפה, כמו שאמא שלי אומרת כמה החלה טעימה, וכמה הדגים טעימים, ד' יעזור לכולנו.

זה, ככה זה, יום אחד פגשתי את המפיץ ר' ראובן, והוא אומר לי אני נראה כבן אדם חזק, אבל אני מסתובב כבן אדם משוגע בעולם, למה אני משגע אנשים ומחלק להם ספרים, למה אני לא הולך ומחפש עבודה נורמלית, ככה זה בהפצה, זה משהו שכל אחד צריך לעבור, חוץ מר' יעקב ור' נתן, שמוהרא"ש נתן להם נשמה, שהם לא צריכים חיזוק, אבל אנחנו אנשים שמצפים לש"כח, כל הזמן חושבים האם אנחנו באמת מועילים משהו או לא.

- אתה חושב שרק אליך לא מגיעים להגיד כמה יפה זה הקרית ברסלב בלעטל, תדע שגם אלי אף אחד לא אומר מילה על עצתו אמונה, כבר התרגלתי מזה אחרי עשרים שנה שאני לא מתייחס מזה שמישהו אמר לי כמה זה טוב או כמה זה לא טוב, אני ממשיך לעשות את רצון השם, אבל אני כאן יגיד לאנשים, האם קראת השבוע את העצתו אמונה, זה כל כך יפה.. ד' יעזור לנו להמשיך ולהתחזק ולחזק.
- חז"ל אומרים כשם שקיבלת שכר על הדרישה כך קיבלת שכר על הפרישה, אבל עכשיו אני
